

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

NEDĚLE BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

KVĚTEN 2022

SVATÝ TÝDEN – Květná neděle

Zelený čtvrtek

Velký pátek

Bílá sobota

SLŮVKO FARÁŘE

Vážení čtenáři *Nedělničku*, narazil jsem na perličku, a proto klidně pomaličku, čtěte slůvko pro mamičku (o svátku dejte jí hubičku). PKF

OBDIV *mamince*

V životě potkávám spoustu lidí a jmen, ať za roků několik či jediný den. Často se střídají a seznam se mění, jistota životní u některých není.

Výjimečných osob je na světě jen pár, které máš-li blízko sebe – toť obrovský dar.

Jedno jméno seznam výjimečný činí, ať v časech minulých, potom či nyní, jméno, jehož blízkost krásná, je jedinečná a vskutku vzácná.

Osoba, která bude vždy při mně stát, o jejíž ochranu a péči se nemusím bát. Pomocnou ruku vždy kolem podává, únavu svou už najevo nedává.

Člověk, který jméno Maminka nosí, u Boha za své děti často prosí. Seznamem se jasně vyjímá, nelehké břímě na sebe přijímá.

Když ale drží dítě v náruči svém, vše se změní jediným jeho pohledem.

I ta má svou jedinečnost skrývá, povzbudivé slovo vždy pro mě mívá.

Občas i slzy a srdce plné žalostí, vše zvládá i pod návalem starostí.

Avšak vždy, když ji vidím se smát, o dobrou náladu se nemusím bát.

Není pro mě pocitu lepšího než nalezení objetí jejího.

Občas jsem se trochu bála, ona se však na mě smála.

Blízkostí klid dodala, spoustu rad mi předala.

Za život spoustou trápení prošla, vždy k jasnému rozhodnutí došla,

a jako samozřejmost vnímala, když pečovat o své rodiče začala.

Strach se v jejím srdci možná skrýval, když každý den tak stejný býval...

Jak jsem rostla a vše kolem vnímala, stále s větším *obdivem* se na ni dívala.

Ani neví, kolik motivace mi předala, když jsem se díky ní k profesi pomáhání dostala.

Stále větší smysl v práci této nacházím, vždy na ni myslím, jakoukoli zkouškou procházím.

A dodnes mi zůstává rozum stát, kolik péče svému okolí zvládala dát.

Obětovat mnoho času, dát najevo svou vnitřní krásu.

Trpělivosti mě celý život učíš, že pomoc druhým smysl má, svým životem ručíš.

Přestože tě to spoustu sil stálo, snad konec všem smutkům se loni zdálo.

Přišly chvíle trápení dalšího – už nemohlo být pocitu horšího.
Zažila jsem bolest obrovskou, když přišla jsem o lásku otcovskou.
Jak žít dál teď nevíme a k nebi jen marně hledíme.
Jak se tato bolest překonává, když čas plynoucí nepomáhá?

Tati, věřím, že jsi se mnou stále, vždy když jdu jen o krok dále.

Jaká bolest je přijít o manžela svého, navždy ztratit přítomnost jeho.
Kdyby tady s námi byl, s leccím by nám poradil.

Život se však předem neptá a občas nám jen v tichu šeptá,
abychom teď silní byli, na chvíli se zastavili.
Jak žít dál teď nevíme a k nebi jen marně hledíme.
Jak se tato bolest překonává, když čas plynoucí nepomáhá?

Vážím si jí stále víc, nezmohli jsme vůbec nic.
Kolik sil se v té ženě skrývá, to tajemstvím pro mě často bývá...
Na vše jsme sami zůstali, spěchat dál rázem přestali.

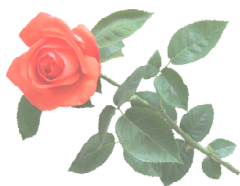
S obdivem na tebe, mami, hledím,
kde sílu na to vše bereš – nevím.

Životní zkoušky upevnily nás, není svět jen plný krás.
S tebou se ale lehčí zdá, nový rozměr dostává.
A vždy, když domů přicházím, pevnou základnu tam – díky Tobě –
nacházím.

Jak vrátit Ti péči Tvou, nyní vrtá mi trochu hlavou mou.
Přeji si aspoň kousek povahy Tvé, až budu držet dítě v náruči své.
Trpělivost a odvalu mít, skvělou mámou – jako Ty, jednou být.

Vždy budu vzhlížet k jediné dámě, osobě nenahraditelné – ke své mámě.

KA

MÁ NÁVŠTĚVA NA MISSA CHRISMATIS

Byl to čtvrtek 14. dubna letošního roku. Měl jsem možnost být v ostravské katedrále Božského Spasitele, kde byla sloužena Missa chrismatis (mše se svěcením olejů – pozn.redakce). Na mši byl biskup Martin David, mnoho kněží, ministrantů, jáhnů a plné lavice věřících. Mše se zúčastnil i bohoslovec Vojtěch Kolář. Jak odbila 9. hodina, vyšli jsme průvodem do katedrály. Když všichni byli na svých místech, tak zazněla modlitba a po ní první čtení, které měl Vojtěch Kolář, druhé čtení četla řeholní sestra. Po evangeliu obnovili kněží své závazky, potom bylo obětování a žehnání prvního **oleje – nemocných**. Po svatém přijímání byl požehnan **olej křtěnců** a posvěceno **křížmo**. Pak pan biskup v boční části katedrály krátce promluvil pouze ke kněžím. Následoval na závěr průvod z katedrály. Potom byly nádoby s oleji přeneseny na faru a děkani si načerpali do menších nádob pro děkanáty. Z těch si pak v následujících dnech odeberou oleje kněží pro své farnosti.

J. Duda

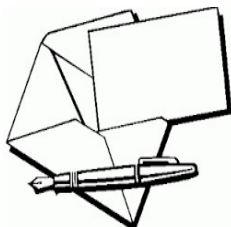
ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI KVĚTNU

Sbírka na OPRAVY – NOVÉ DVEŘE – neděle 15. 5. 2022

Sbírka na PRONÁSLEDOVANÉ KŘEŠŤANY – odesílá se celá – neděle 22. 5. 2022

NAD PŘÍSPĚVKY ČTENÁŘŮ

Milí čtenáři, rád bych poděkoval za příspěvek nebo příspěvky, kterými chcete obohatit náš zpravodaj Nedělníček, ať už jste zdejší nebo přesporní. Velmi si toho vážíme! Možná tyto řádky mohou inspirovat nebo pomoci někomu z vás, když váháte napsat svou zkušenost nebo váš prožitek k rozšíření obzoru druhých. Zkuste to... PKF

Zamyšlení

Již několik měsíců mám možnost trávit více času v Červené kapli, ať již při úklidu či přípravě květin nebo při odemykání před pravidelným konáním mší svatých. Několikrát se mi tak stalo, že se náhodní kolemjdoucí zastavili a nahlédli do otevřené kaple, mnozí byli velmi potěšeni, protože jak sami říkali, často kolem kaple projíždíme, ale nikdy jsme nebyli uvnitř. I pro mě jsou tato letmá setkání potěšením. To poslední se uskutečnilo v týdnu po Velikonocích a donutilo mě k zamyšlení....

V sobotu před pravidelnou mší svatou s nedělní platností jsem se rozhodla, že půjdu kapli odemknout dříve než obvykle. Chtěla jsem jednak využít teplého jarního počasí a vpustit do prostor kaple svěží jarní vzduch a také se ve chvíli ticha zastavit a pomodlit. Sotva jsem se usadila v zadní lavici, uslyšela jsem zvláštní ťukání, které se blížilo. Po otočení jsem zjistila, že do kaple vstoupil mladý muž, sportovec, v moderním cyklistickém oblečení, jehož sportovní obuv vydávala ten ťukavý zvuk. Pozdravil mě, požehnal se a poklekl. Po krátké chvíli tiché modlitby poděkoval a odešel. Řeknete si, že je to banální příběh, ale mě velmi potěšilo, že se stále najdou mladí lidé, kterým stojí za to, věnovat chvíli svého času modlitbě a Bohu. Mladého muže jsem viděla poprvé v životě, a tak mě napadlo, kolik mladých lidí z našeho města zavítá do kostela na mši svatou nebo třeba jen tak....

Jsem optimista a tak věřím, že děti a mladí lidé nebudou i nadále v našich kostelích chybět, že jim my rodiče, prarodiče a ostatní budeme dobrým příkladem a budeme je podporovat.

Ráda bych také poděkovala mladým lidem, kteří se zapojili do slavení Velikonoční liturgie a to:

- Vojtěchovi Kolářovi za to, že jeho zvukný hlas, ať již při zpěvu nebo při čtení ozvláštnil obřady a mše svaté velikonočního tridua. Velkopáteční pašije byly velkým duchovním prožitkem jistě nejen pro mne, protože v kostele by bylo slyšet spadnout špendlík! Velmi děkujeme!
- Naší schole za to, že jejich hlasy dokáží vyloudit na našich tvářích úsměv a někdy také vehnat slzy do očí! Holky a kluci, krásně Vám to ladí, děkujeme!
- Ministrantům za to, že se i ve stále snižujícím počtu snaží udržet dlouholeté tradice, že i když ani přes povolané posily z rodné farnosti našeho pana děkana vzhledem k špatnému počasí nezvládli potěšit všechny, kteří na jejich klepáče čekali, tak to nevzdali! Za jejich snahu, aby i přes únavu byli oporou otce Pavla u oltáře a byli důstojnou součástí liturgie! Děkujeme!

Dovolte mi prosím závěrem obrátit se na rodiče z naší farnosti, prosím nebraňte svým dětem v ministrování a podpořte je! Naučí se tam mnoho dobrých věcí, které se jim budou hodit i v běžném životě: zodpovědnost, poctivost, ochota druhým pomáhat, umět přiznat chybu a v neposlední řadě také vztah k Bohu.

MH

"Rána od ďábla":

Po ruské razii byla v ukrajinském katolickém semináři nalezena rozbitá socha Panny Marie Fatimské

Když se 7. dubna P. Ruslan Michalkiv vrátil zpět do římskokatolického semináře u Kyjeva v Diecézi kyjevsko-žytomyrské, kde působí jako rektor, nejvíce ho znepokojila jedna věc. Nebyla to garáž, zřejmě zasažená raketou, ani vchodové dveře, které podle všeho zničilo obrněné vozidlo. Nebyly to ani prázdné prostory, kde byly dříve instalovány kávovary a routery.

Nebylo to ani holé místo, na němž kdysi stál kalich, který používal papež Jan Pavel II. při své návštěvě Ukrajiny. Byla to rozbitá socha Panny Marie Fatimské.

"Několik dní jsem zjišťoval, jak přesně byla socha zničena," řekl P. Michalkiv poté, co ji našel na podlaze jídelny v teologickém semináři Nejsvětějšího Srdce Ježíšova ve Vorzelu. "Nejdříve jsme si mysleli, že to mohlo být vojsko, které sochu poničilo, nebo že ji možná shodil výbuch rakety, protože byla rozbitá okna. Také jsem si myslel, že ji mohl zasáhnout úlomek granátu." Pak však otec Michalkiv přišel s jinou teorií zkázy sochy, kterou pořídili pro seminář v portugalské Fatimě u příležitosti 100. výročí zjevení v roce 2017.

"Nakonec jsem měl dojem, že to byla rána od ďábla Panně Marii, a to zrovna když jsme zasvěcovali Ukrajinu a Rusko jejímu Neposkvrněnému Srdci," řekl kněz s odkazem na celosvětový akt zasvěcení 25. března. "Obvykle nemívám ve zvyku vysvětlovat události v takovýchto "nadpřirozených" pojmech, ale tato záležitost mi připadala skutečně velmi neobvyklá. Mazaný ďábel, když prohraje, co může udělat? Jen ničit."

Kněží a seminaristi se evakovali ze semináře poté, co Rusko 24. února zahájilo rozsáhlou invazi na Ukrajinu. Útočiště našli v sousední Diecézi podolskokamenecké. Ruská vojska obsadila na několik týdnů oblast kolem semináře, a když vojáci koncem března opustili své pozice, vrátila se malá skupina vedená otcem Michalkivem zpět do Vorzelu, vesnice, která sousedí s obcí Bucha, kde Rusko zavraždilo stovky nevinných civilistů.

"Když jsme přijeli do Vorzelu, první, co nás zarazilo, bylo neobvyklé ticho," vzpomíná kněz. "Začali jsme se rozhlížet po semináři, abychom zjistili, co se stalo. Hned jsme si uvědomili, že raketa zničila garáž. Okna zbývajících aut v areálu byla rozbitá a baterie ukradené." Tlaková vlna vyrazila okna semináře. Po konzultaci s ukrajinskými vojáky dospěli k závěru, že seminář obsadili ruští vojáci. Když ustupovali, vzali s sebou vše, co považovali za cenné, včetně monstrancí, Bibli se zdobeným obalem a kalich, který Jan Pavel II. použil, když 24. června 2001 sloužil v Kyjevě mši.

P. Michalkiv a další se na tuto cestu vypravili, aby zjistili, jestli se zaměstnanci a studenti mohou vrátit zpět do semináře. Došli však k závěru, že tento semestr budou muset dokončit v Horodku v sousední diecézi. "Jak bude vypadat další semestr, je nyní těžké říci, protože musíme vyřešit mnoho praktických záležitostí," řekl kněz. "Nemáme třeba ani nádobí, budeme ho muset nakoupit, ale to je právě v této době velmi obtížné."

Co se týče sochy Panny Marie Fatimské, tak otec Michalkiv upozornil na další detail. V místě, kde bývala hlava, je díra, ale samotná tvář - včetně tmavých, širokých očí Panny Marie - byla nalezena v jednom kuse téměř dokonale neporušená. "Zajímavé je, že se tvář Panny Marie zachovala," řekl P. Michalkiv. "Už jsem začal sbírat střepy, určitě sochu zrestaurujeme. Bude to pro nás zvláštní znamení. Čas ukáže."

SVĚTEC MĚSÍCE

Sv. Julie z Korsiky

Připomínka: 22. května

Postavení: panna a mučednice

Úmrtí: 450

Patron: Brescie, Bergama, Livorna a ostrova Korsika

Atributy : kříž, palma, ukřižovaná žena

Životopis

Pocházela z křesťanské africké rodiny, byla zajata a prodána do otroctví.

V něm se osvědčila jako věrná křesťanka v každé situaci. Nakonec skončila jako mučednice v Korsice na kříži.

(Perokresba je z knihy *Leben der Heiligen Gottes*, vydaná v roce 188)

CESTA DŮSLEDNOSTI VE VÍŘE

Pravděpodobně se narodila po roce 400 v jedné bohatší africké rodině žijící křesťansky. Podle legend pocházela z Kartága a byla asi za vpádu ariánských Vandalů nebo jiných barbarů zavlčena až do Syrie. Stala se otrokyní, ale její křesťanská víra z domova jí dodávala útěchu a sílu.

Rozjímala o Ukřižovaném, jehož obrázek nosila na krku. Jejím pánem se prý stal pohanský velkoobchodník Eusebius, který si jí pro její ctnosti začal vážit. Šlechetná dívka snášela svůj osud s odevzdaností do Boží vůle a Boží milost byla s ní. Ke smíření se situací ji vedla síla její víry, s níž myslela na Krista, který z lásky k nám přijal podobu služebníka a pro naši spásu se podrobil nejpotupnější smrti. Juliina cesta důslednosti ve víře získala i úctu pohana.

Její pán, když viděl, že ji nic od víry neodvrátí, nekladl jí překážek, aby podle ní žila, protože byla jinak poslušná a svědomitá. Možná vnímal mimořádnější hodnotu této své otrokyně, kterou prý za nic na světě nechtěl prodat, což tvrdí jedna legenda.

Podle ní Eusebius s touto skromnou a rádo se postícím otrokyní nastoupil obchodní cestu lodí do Gallie. U severního ostrova Korsiky prý zakotvil a vystoupil na břeh, kde se konala pohanská slavnost. Julie se zatím modlila na lodi za modloslužebníky. Služebníci vladaře ostrova navštívili loď a objevili krásnou otrokyni Julii, o níž se zmínili svému pánu. Ten se pak v rozhovoru s Eusebiem dozvěděl, co je zač a chtěl ji od něj koupit. Marně. Proto ho prý opil a než Eusebius vystřízlivěl, nechal si vladař Julii předvést a snažil se jí nejdříve co nejlákavějšími sliby přimět k účasti na podávané oběti modlám. Julii je vkládáno do úst vyznání víry s výroky, že slouží Kristu, nepřijme žádného ženicha a nikdy si nevykoupí svobodu zradou víry. Když byla za to bita, připomenula prý políčkování a bičování Krista. Mučením na skřipci a bičováním chtěl vladař Felix dosáhnout toho, čeho nedosáhl úlisnými nabídkami. Protože snad prohlásila, že se víry neodřekne, ani kdyby byla na kříž přibita, nařídil rozlícený Felix její ukřižování. Na kříži prý byla zardoušena dřív, než ji objevil nešťastný Eusebius.

Některá legendární podání o Julii se poněkud liší, ale všechna končí na Korsice, kterou dosvědčuje i martyrologium.

Uvádí se také, že mnichové ze sousedního ostrůvku Gorgony tělo umučené Julie pohřbili ve svém chrámu a v roce 763 král Longobardů Desiderius dal je přenést do kláštera v Brescii, kde byla jeho dcera abatyší.

POVÍDKA NA NEDĚLI

Skotská loď

„Tento příběh mi vyprávěl můj skotský přítel za jedné větrné noci v jeho domě na pobřeží,“ řekl B. T., který nám slíbil na dobrou noc příběh s posláním. „Prý se v jejich rodině traduje, předává se z pokolení na pokolení...“

Doktor T. se zahleděl do krbu, kde za tichého praskotu řevavěla a dohasínala polena.

„Jeho předkové byli rybáři odnepaměti a málo kdo z nich zemřel doma v posteli, většinou zahynuli v mokrém loži, jak se říká smrti ve vlnách. Manželky, matky a dcery se při každé bouři, kterou trávili jejich blízcí na moři, báli, že už nikdy nespasí své milované – a nebylo divu, pobřeží je tam zlověstné a nebezpečné i pro toho, kdo ji dobře zná.

Aby se rybářům usnadnila práce, dělalo se lecco: na pobřeží se zapalovaly ohně pro navigaci, zpravidla jezdívalo několik člunů současně, aby se mohly podporovat. Všichni v tom kraji byli od dětství dobří plavci. A přesto se poměrně často stávalo, že loď vypluly a nedopluly.

Tak se jednou ztratila i loď, na níž vyjel na moře...počkejte...ano, manžel prababiččiny sestry, tak to přítel říkal. Zkrátka, rybář zrána vyplul a nevrátil se. Po dvou týdnech věřili už všichni, že je mrtvý, jen ne mladičká vdova, která nemohla pochopit, že by její novomanžel NEBYL.

Ano, je velmi těžké přijmout a pochopit, že ten, kdo po léta žil po našem boku, náhle NENÍ.

Přicházela každý den k moři, když se ostatní rybáři navraceli, a vyhlížela manželovu loďku. Nemluvila. Skoro nejedla. Chodila v černých šatech po pobřeží a sousedé ji s úzkostí pozorovali, nebyla by první, koho by velká láska připravila o rozum.

Každá večer chodila zapálit na velký útes oheň, aby manžel nezabloudil, aby věděl, kam se má vrátit.

Týdny plynuly a noc co noc se krásná mladá dívka v černých šatech vydávala na útes.

Rodina se pokoušela ji odvézt z kraje. Sousedé se snažili rozmluvit jí její počínání a vrátit ji do života. Neuspěli.

Několik mladíků se s ní snažilo zapříst rozhovor, byla půvabná a na poměry v tom kraji i zámožná, kdekteř by jí rád uvedl do svého domu.

A pak ji jednou spatřili, jak běží dolů z útesu, mává rukama a křičí. Zbláznila se, pomysleli si.

Ale ona letěla jako pták a plakala - štěstím.

Sbíhala přes osadu dolu k moři a mávala pažemi, jako by chtěla obejmout toho, koho milovala, jako by ho přivolávala. Lidé pospíchali za ní plni obav.

Na břehu stál její muž.

Živý, zdravý, rozběhl se ke své ženě a vzal ji do náruče.

Vysvětlilo se, že ztroskotal na malém ostrůvku a přežíval na něm, pil dešťovou vodu a jedl všechno, co se dalo jíst. Musel čekat, až vlny k ostrůvku přihnaly trosky z jiného plavidla, těmi svou loďku vyspravil a pak vyplul nazpět. Bloudil, ale nakonec spatřil záři na útesu, záři z ohně, který každou noc zapalovala jeho žena, ta, již v osadě kvůli jejímu chování považovali za pomatenou.

Přežil díky světlu, jež rozsvítla ta, která ho milovala, i když jí to kdekdo rozmlouval a někteří se jí dokonce kvůli tomu i posmívali. Přežil, protože jeho žena se nebála výsměchu, poslouchala hlas své naděje a udělala pro tu naději všechno, co mohla.

Stáli na pobřeží, sousoší věrnosti, lásky a síly, sousoší ozářené svítilnami těch, kteří jim nevěřili a teď je užasle a radostně obstoupili.

Čili šťastný konec. Ale já si říkám: Každý den vyplouvají naši blízcí na svá moře, do vln svých starostí a trýzní, každý večer čekají na světlo, které jim můžeme rozsvítit jen my. Dočkají se? Spatří to světlo dnes večer? Neztroskotají?“

PRO ZASMÁNÍ

Starý Arab žije již přes čtyřicet let v Chicagu. Moc rád by na své zahradě pěstoval brambory a zeleninu, ale je tam sám a cítí se již starý a slabý. Jeho syn studuje v Paříži a otec se rozhodne mu napsat e-mail: „Milý Ahmede, jsem moc smutný, že nemůžu na své zahradě pěstovat brambory. Víím, že kdybys zde byl, pomohl bys mi zahradu zryt. Mám tě rád. Tvůj otec.“

Obratem obdrží odpověď: „Milý otče, prosím tě, v žádném případě nic na zahradě nedělej! Schoval jsem tam ‚tu věc‘. Taky tě mám rád. Ahmed.“

Jen pár hodin nato obklíčí dům starého muže americká armáda, námořníci, FBI a CIA. Přeorávají a přerývají zahradu kousek po kousku, prohlížejí každý milimetr, ale nenajdou nic. Rozčarování se opět stahují.

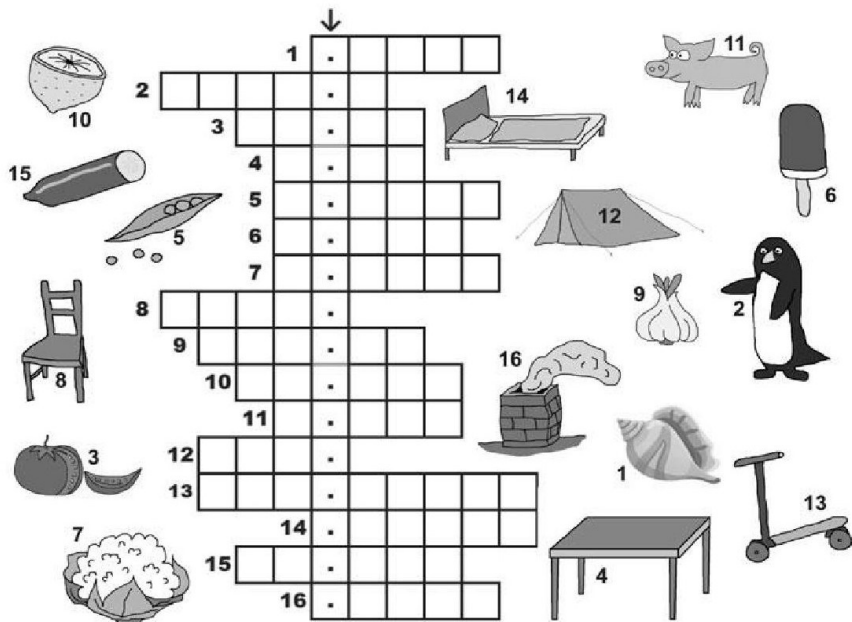
Týž den dostává starý muž ještě jeden e-mail od syna: „Milý otče, jistě je nyní zahrada kompletně zrytá a můžeš zasázet své brambory. Víc pro tebe z takové vzdálenosti nemůžu udělat. Mám tě rád. Ahmed.“

Nedělníček dětem

Doplňovačka:

Začal měsíc květen. Jeho název značí rozkvetlé stromy i keře. Víte, že tento název vznikl až v 19. století? Původně se tomuto měsíci říkalo třemi jinými názvy. První budete určitě znát, dvěma dalšími se nenechte rozhodit!

Které to jsou, vyluštíte v tajence.

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „HODY HODY DOPROVODY“

Ale i tak ...

První neděli po Velikonocích se slaví **Svátek Božího milosrdenství**.

V hodinách náboženství jsme si povídali o tom, co je Boží Milosrdenství a jaké skutky milosrdenství můžeme konat.

A co to vlastně jsou ty „skutky milosrdenství“? Je to schopnost vidět potřeby druhých a také ochota takovým lidem pomoci, například jim dáme jídlo, oblečení, ubytování, ale je to i návštěva nemocných, ochota odpustit druhému, modlitba za živé a zemřelé a další.

Příkladem člověka, který v životě konal skutky milosrdenství, je třeba i blahoslavená Matka Tereza, která řekla:

„Lidé jsou nerozumní, nelaskaví a sobečtí... ale i tak je miluj.
Když konáš dobré věci, lidé tě obviní ze sobeckých, postranních pohnutek... ale i tak dělej dobré věci.
Když jsi úspěšný, získáš si falešné přátele a skutečné nepřátele... ale i tak buď úspěšný.
Na dobro, které uděláš, se zítra zapomene... ale i tak konej dobro.

Čestnost a upřímnost tě udělá zranitelným... ale i tak buď čestný a upřímný.

To, co jsi celé roky budoval, se může za jednu noc zhroutit... ale i tak buduj. Lidé opravdu potřebují pomoc, ale možná tě napadnou, když jim pomůžeš... ale i tak pomáhej lidem.

Dej světu to nejlepší, co máš a udeří tě do tváře... ale i tak dej světu to nejlepší, co máš.“

Svatý Pavel píše v Bibli: „Cokoli děláte, dělejte s láskou.“

V. Dudová, katechetka

ROZPIS ÚKLIDU V KOSTELE SV. MARTINA – jaro/ léto 2022

14.05.: GARGOŠOVÁ Šárka
JALŮVKOVÁ Jana
VITÁSKOVÁ Pavla
GEBAUEROVÁ Monika
PAVLÍKOVÁ Karin
DUMBROVSKÁ Karla

21.05.: ŠTADLEROVÁ Krista
ŠVANČAROVÁ Brigita
HUDECZKOVÁ Monika
PRCHALOVÁ Jana
REJOVÁ Růžena
PLZÁKOVÁ Lenka
HEINOVÁ Marie

28.05.: HARAZIMOVÁ Karin
HLUBKOVÁ Eva
LIŠKOVÁ Lenka
TILLECZKOVÁ Hana
VAVŘÍNKOVÁ Iveta
BARÁNKOVÁ Monika

04.06.: PRCHALOVÁ Irena
MURCKOVÁ Miluše
MURCKOVÁ Eva
WECZERKOVÁ Leandra
HARAZIMOVÁ Hilda

11.06.: THIEMLOVÁ Marcela
MUSÁLKOVÁ Jana
SPÁČILOVÁ Barbora
GASSMANOVÁ Blanka
ZLOTÁ Helena
NĚMCOVÁ Marie

18.06.: KOLMAJEROVÁ Vladimíra
KOLAŘÍKOVÁ Hana
TULACHOVÁ Jiřina
LELLKOVÁ Zdeňka
ŠENKYPLOVÁ Eva
NĚMCOVÁ Helena

25.06.: ŠEBESTÍKOVÁ Krista
PORUBOVÁ Helena
DIEHLOVÁ Liana
SABAŠOVÁ Anna
THIEMLOVÁ Anna
KUPKOVÁ Anna

02.07.: BILÍKOVÁ Marcela
SCHMIEDHAMEROVÁ Marcela
PAVLENKOVÁ Hana
FAIKOVÁ Jana
FAIKOVÁ Renáta

09.07.: VOJVODOVÁ Karla
POSTULKOVÁ Magdaléna
KOCUROVÁ Růžena
DEMBKOVÁ Květa
FUCHSOVÁ Anna
HALFAROVÁ Kristina

16.07.: BÍLÁ Marie
DLOUHÁ Alena
DUDOVÁ Věra
GREGOROVÁ Jaroslava
CHŘIBKOVÁ Martina
KALUŽOVÁ Jana

23.07.: KUBÍKOVÁ Terezie
KUCHAŘOVÁ Lucie
KUBÍKOVÁ Michaela
JANEČKOVÁ Magda
HOLEČKOVÁ Jana
KARASOVÁ Eva

30.07.: MOHYLOVÁ Eva
PAVLENKOVÁ Dagmar
VAVŘÍNKOVÁ Ludmila
HOLEČKOVÁ Adolfin
KUBÍNOVÁ Štěpánka
BENEŠOVÁ Eva

06.08.: HARTOŠOVÁ Alexandra
ŠIMŠOVÁ Lucie
KRZYWOŇOVÁ Martina
KRETTKOVÁ Romana
DIHLOVÁ Renáta
LECIÁNOVÁ Hana

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na květen 2022

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	2.5.	18.00	Za Emila Balarina a rodiče	
Út	3.5.	6.30	Za živé a + farniky	
St	4.5.	18.00	Za Ludmilu Rieglovou a rodiče	
Čt	5.5.	18.00	Poděkování P.Bohu za 70 let života, dar zdraví a b.požehnání ...	
Pá	6.5.	6.30		
Pá	6.5.	Záb 18.00	Za Josefa Harazima – měsíční	
So	7.5.	7.00	Za + manžela a rodiče z obou stran	
So	7.5.	10.00	Za motoristy (požehnání motoristům na Rynku po mši sv.)	
Ne	8.5.	7.00	Za + Rudolfa Sutta, za + rodiče a za živou rodinu	
Ne	8.5.	Záb 8.30	Za Vilemínu Balarinovou, živou rodinu a přízeň	
Ne	8.5.	10.00	Za + Vilibalda Holečka, vnuka Michala a za živou rodinu	
Po	9.5.	18.00	Za + Terezii Osmančikovou – měsíční	
Út	10.5.	6.30	Za živé a + farniky	
St	11.5.	18.00	Za + Alfréda Postulku	
Čt	12.5.	18.00	Za Emila Michalíka, manželku, rodiče z obou stran a za ž.rodinu	
Pá	13.5.	12.00	Svatba:	
Pá	13.5.	Záb 18.00	Za + manžela a dvoje rodiče	
So	14.5.	7.00		
Ne	15.5.	7.00	Za členy Živého růžence – B	
Ne	15.5.	Záb 8.30		
Ne	15.5.	10.00	Za + Petra Komárka – výroční	
Po	16.5.	18.00	Za Josefa Vitáska (ned.70 let) a za rodiče z obou stran	
Út	17.5.	6.30		
St	18.5.	18.00	Za rodiče Holečkovy, Kubikovy a syna	
Čt	19.5.	18.00	Za živou rodinu a + manžela	
Pá	20.5.	Záb 18.00	Za manžela, dva syny, rodiče z obou stran a duše v očistci	
So	21.5.	11.00	Svatba:	
So	21.5.	ČK 14.00	Za živé a + spolužáky 70-niky z D. Benešova a Zábřehu	
Ne	22.5.	7.00	Za živé a + farniky	
Ne	22.5.	Záb 8.30	Za děti, jejich rodiče a kmotry – 1. sv. přijímání	
Ne	22.5.	10.00		
Po	23.5.	18.00		
Út	24.5.	6.30		
St	25.5.	18.00	Za Martu Kozlovou, 2 syny, za rodiče Bílé a za duše v očistci	
Čt	26.5.	18.00		Naneb.P
Pá	27.5.	Záb 18.00	Za Bruna Pačku, rodiče, dva bratry, švagra a dar zdraví pro živou rodinu	
So	28.5.	7.00		
So	28.5.	ČK 17.00	Za Aloise Buhlu, manželku, za živou a + rodinu a duše v očistci	
Ne	29.5.	7.00	Za živé a + farniky	
Ne	29.5.	Záb 8.30		
Ne	29.5.	10.00	Za děti, které přistupují k 1.sv.přijímání, za jejich rodiče a kmotry	
Po	30.5.	18.00	Za + manželku Olgu a Jana Mrkvovy, dceru Brigitu, rodiče ...	
Út	31.5.	6.30		
St	1.6.	18.00	Za Pavla Holečka, manželku, dvoje rodiče, synovce a duše v o...	
Čt	2.6.	18.00	Za + Ursulu a Jaroslava Frýzovy, + rodiče a sourozence a za ...	
Pá	3.6.	6.30	Za živé a + farniky	
Pá	3.6.	Záb 18.00		
So	4.6.	7.00	Za Lenku Švarcovou, Olgu a Emericha Kozlový, Karla V. ...	
Ne	5.6.	7.00		Sv.Duch
Ne	5.6.	Záb 8.30	Za Maxmiliána Bogdala, dvě sestry, dvoje rodiče a živou rodinu	Sv.Duch
Ne	5.6.	10.00	Za Josefa a Edeltraudu Kokešovy a za živou rodinu	Sv.Duch

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

Klepačování 15. 4. - 16. 4. 2022

Šmigrus u kostela v DB a Zábřehu 18. 4. 2022

**At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné, a sváteční chvíle.**

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně - Velikonoční vigilie 16. dubna

Vydavatel:

Připravuje „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová, foto Věra Dudová
email: nas.nedelnicek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/> Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury** pod číslem MK ČR E19917